

ПЕТЪР АНДАСАРОВ
МАЛКОТО ДРЪВЧЕ, КОЕТО...

chitanka.info

Викаше го път далечен —
то при нас, до нас стоеше.
Всяка сутрин, всяка вечер
с дрешка жълта беше.

— С дрешка жълта то си беше —
мама с топла грижа рече. —
Пред очите ни стоеше
всяка сутрин, всяка вечер.

А сега какво се случи —
дрешката му кой съблече?
Трябва бързо да науча —
мама тихо рече.

Чуди се и гледа в мрака —
сипе сняг небето сиво.
Значи — студ и мраз ни чака,
зърното заспива.

— Вижте, вижте — мама рече, —
Баба Зима го облича
с нощничка от сняг далечен,
в утрото дотичал.

Зимен сън започва вече
малкото дърво, което
всяка сутрин, всяка вечер
с дрешка беше под небето.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.